

Sygn. akt III Ca 155/17

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 października 2017 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa E. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt I C 892/16

w następstwie zażalenia pozwanej

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 10 maja 2017 r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 155/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach w wyroku z dnia 10 05 2017r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w i nie obciążył powódki E. W. kosztami postępowania, oddalił jej apelację w pozostałej części i nie obciążył jej kosztami postępowania odwoławczego, między innymi uznając, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa w regulacji art. 102 k.p.c. co uzasadnia nie obciążenie jej kosztami postępowania odwoławczego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w W.**, która wnosil o jego zmianę poprzez zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego oraz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucała, iż przy ferowaniu rozstrzygnięcia naruszono regulację art. 102 k.p.c.

w sposób wskazany w zażaleniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Prawodawca przewidując w art. 102 k.p.c. możliwość nieobciążania strony przegrywającej kosztami procesu uzależnił zastosowanie tej regulacji od wystąpienia

w sprawie „wypadków szczególnie uzasadnionych”, nie precyzując jednak bliżej,

kiedy one mają miejsce, pozostawiając to ocenie sądu.

Ocena, czy taki wypadek zachodzi w konkretnej sprawie ma charakter dyskrejonalny i Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 05 2012r. wyraził pogląd, zgodnie z którym „ **w zasadzie nie podlega ona kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa**” (III CZ 25/12, LEX nr 1214589).

Dochodzone w niniejszej sprawie przez powódkę roszczenia mają prawne umocowanie w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 11 lutego 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91.

Powódka wnosząc pozew działała w przeświadczeniu, iż roszczenia te przedawniają się w przewidzianym w art. 118 k.c. 10-letnim terminie przedawnienia.

Zagadnienie przedawnienia dochodzonych przez nią roszczeń budziło kontrowersje zarówno w judykaturze jak i w doktrynie prawa, co doprowadziło do przedstawienia Sądowi Najwyższemu zapytania prawnego, a następnie podjęcia przez niego

w dniu 17 03 2017r. uchwały w której wypowiedział on pogląd, że roszczenia te przedawniają się w przewidzianym w art. 778 k.c. terminie rocznym (sygn.. akt III CZP 111/16)

Z tej zatem już tylko przyczyny sprawa niewątpliwie miała wątpliwy charakter,

Równocześnie podniesienie przez skarżącą ostatecznie uzasadnionego zarzutu przedawnienia dochodzonych roszczeń samo w sobie nie przesądzało przy tym automatycznie o bezzasadności powództwa.

Jego podniesienie przez pozwaną mogło bowiem zostać potencjalnie uznane zarówno przez Sąd pierwszej jak i drugiej instancji za sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, czy też sprzeczny z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem - w rozumieniu regulacji art. 5 zd. 1 k.c. i w oparciu o tę regulację mógł on zostać uznany

za bezskuteczny.

Z podanych względów subiektywne przekonanie powódki o zasadności powództwa było w okolicznościach sprawy co najmniej usprawiedliwione.

Dlatego dzieląc także pozostałą argumentację leżącą u podstaw wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia odstąpienie przez Sąd przy jego ferowaniu od zasady odpowiedzialności za wynik procesu nie może być uznane za rażąco niesprawiedliwe

i wbrew zarzutom zażalenia przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia nie naruszono wskazanych regulacji prawnych.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenia pozwanej jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek